

Til § 168.

Jfr. Kr. Art. Br. af 1756 § 625 og Parolbef. af 17de Oktober 1836 § 5.

Til § 169.

At bestjæle Kvarterkammerater betragter Parolbef. af 17de Oktober 1836 § 5 som et Lyveri under stærpende Omstændigheder, men det Samme synes at maatte gjælde, naar en Militær bestjæler de civile Personer, der usri- villig have faaet ham i Kvarter hos sig.

Med Hensyn til Paragrafens andet Stykke jfr. den almindelige Straffelov § 235.

Til §§ 170—172.

Disse Forseelser kunne vel selv under Freds- tjenesten ikke betragtes som ganske ubetydelige, da Krigeren bør vænnes til den Nødtugtighed i Bagttjenesten, der under visse Forhold og især i Krigstid bliver af saa stor Vigtighed, men da dog nogle Bagter og Poster ere af liden Betyd- ning, bør der være Afgang til at kunne vælge milde Straffe. Med § 172 jfr. §§ 74, 84 og 124, sidste Punktum.

Til § 173.

For de mindre væsentlige Bagtforseelser vil Straffen kunne indskrænktes til Fængsel i første Grad.

Til § 174.

Straffene svare i det Væsentlige til dem i § 97.

Til §§ 175 og 176.

For Drukkenskab bør vises større Streng- hed imod Officerer end imod de ringere Krigsmænd. Derfor er Straffen i § 175 ikke saaledes be- grændset for hine som for disse, og der henvises til § 180, hvorefter en Officer kan for Drik- fældighed dømmes til Embeds Fortabelse. For Drukkenskab udenfor Tjenesten kan neppe i Al- mindelighed sættes Straf, med mindre den foran- lediger Uorden eller Forargelse, men en Undta- gelse bør dog gøres inden Skibsborde, da Sol- tene der hvert Øieblik kunne kaldes til Tjeneste, jfr. Kr. Art. Br. af 1752 § 616.

Til §§ 177—179.

For disse Disciplinarforseelser vil Straf i Almindelighed ikke blive paalagt ved Dom, hvilket ogsaa gjælder om §§ 173 og 176, men Straffe- bestemmelserne høre dog til Straffeloven.

Til § 180.

For et slet Forhold, hvorved en Officer nedbryder sin Agtelse, maa han kunne dømmes fra Embede.

Til § 181.

Jfr. Frd. af 17de Oktober 1731, Kr. Art. Br. af 1756 § 400. Hvisse Militære der skulle have Tilladelse til at indgaa Ægteskab, kan ikke bestemmes i Straffeloven.

11te Kapitel.

Om Forbrydelser med Hensyn til Krigsmagtens Ænge og Gods.

Til §§ 183—185.

De militære Forhold opfordre til, at Kri- gerne vise Forsigtighed i Omgang med Krigs- magtens Ting. Derfor straffes de for enhver enten forsætlig eller uagtsom Beskadigelse af disse Ting, dog at Straf for uagtsom Skade under formildende Omstændigheder antages at kunne bortfalde, naar Skaden erstattes. I Øvrigt ere Straffene saa vidt muligt lempe- de efter den almindelige Straffelovs §§ 280, 281, 284—286, 289, 294 og 296. At Straf maa bort- falde, naar Ødelæggelsen sker i Medfør af Reg- lerne for Krigsførelsen, følger af sig selv.

Til § 186.

Ved Straffenes Bestemmelse er der vel, for saa vidt Forbrydelsen ikke er begaaet i Krigstid, taget Hensyn til den almindelige Straffelovs Kapitel 29, men nogen enkelt Paragraf har dog ikke kunnet følges.

Til §§ 187—189.

Det er fundet rigtigt at bestemme Straffens ringeste Grad, men i Øvrigt at henvise til den almindelige Straffelov. Med § 189, sidste Punktum, jfr. § 186.

Til § 190.

Naar den nævnte stærpende Omstændighed er tilstede, maa der foretages en egen Straf, og den er fastsat i Righed med §§ 186 og 189.

Til § 191.

Paa Grund af den særegne Pligt, som Vedkommende har til at drage Omsorg for de nævnte Ting, er denne Paragraf strengere end § 185.

Til § 192.

Denne Forbrydelse er hidtil betragtet fra et mildere Synspunkt end Bedrageri i Alminde- lighed, da Gjenstandene egentlig ikke ere betroede den Raagjældende, som tværtimod befales til at